

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVI. Erunt in montibus quasi columbæ convallium, omnes trepidi. Ezech.
7. v. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

parvulum. Est facere opera infructuosa, qualia sunt omnia, quæ Indiferentia vocantur, sed non utilia. *opera eorum opera inutilia.* Iasi. 59. v. 6. Spectare in agendo potius proprium commodum, quàm beneplacitum, & gloriam DEI, quàm publicam utilitatem. *Omnes, quæ sua sunt, querunt, non quæ IESU Christi.* Phil. 3. Et deum in his ipsis esse instabilem, mutando facile Exercitia pietatis, mutan-

do Conscientiæ arbitros, mutando templa, Congregationes, ipsùmque modum vivendi. & quoniam hæc est præ omnibus singularis parvulorum proprietas, ita est iis maxime propria, qui sunt maxime imperfecti. *Peccatum peccavit Ierusalem: propterea instabilis facta est.* Thr. 1. v. 8. Tuum nunc est examinare te ipsum, & agnoscere, quem gradum attigeris in ætate virili.

XVI.

Erunt in montibus quasi columba convallium, omnes trepidi. Ezech. 7. v. 16.

1. Considera septem esse proprietates Columbæ, quibus mirificè exprimuntur 7. dona Spiritûs sancti: & forte idcirco etiam Spiritus sanctus semper apparere voluit in specie columbæ potius, quàm cuiusvis alterius animalis licet innocentis. Vides imprimis Columbam rarâ quadam simplicitate esse præditam, esse puram, esse sinceram, & ab omni malitiâ alienâ. Et ista ejus proprietates apta est ad exprimendum donum sapientiæ, quæ longè diversa est ab illa Politicâ secularium, hæc tota componitur è fraudibus, figmentis, commodis propriis. *Sapientia callidi est intelligere vitam suam.* Prov. 14. v. 8. illa aliud non est quàm veritatis amor. *Veritatem meditabitur guttur meum.* Prov. 8. v. 7. Vides columbam acutissimo visu distinguere grana sili projecta, & inde reprobare mala, eligere bona. Et hæc

ejus proprietates apta est ad exprimendum donum scientiæ, vi cuius sciunt sapientes opere ipso discernere verum à falso, & ita solis se nutrire doctrinis sanis. *Sciunt reprobare malum & eligere bonum.* 7. v. 15. Vides columbam etiam partus non suos benevolè curare & pascere. & hæc proprietates apta est exprimendo dono Consilij, vi cuius sancti illorum etiam curam gerunt, qui ad illos non pertinent. *Consilium illorum sicut fons vita.* Prov. 21. v. 16. & ut tale neminem excludit, qui quidem velit accedere. Vides columbam libenter versari prope rivus, quia viso accipit illico se demergere potest in aquâ, & ita eludere ejus impetum. Et hæc proprietates apta est ad exprimendum donum Intellectûs, vi cuius sancti libenter circumeunt rivus Scripturarum Divinarum, *Resident super fluentia plenissima.* Cant. 5. v. 12. ut in illarum

larum cognitione demerit mille declinent insidias inimici. Vides columbam fellis esse expertem, mansuetam, modestam, totamque amabilem. Et hæc ejus proprietas apta est ad exprimendum donum Pietatis, vi cujus etiam sancti expertes sunt omnis iræ contra proximum, non sunt acerbi, non amari, sed potius omnibus placidi, monstrantes ipsis, quod S. Petrus volebat, *In Patientiâ Pietatem.* 2. Pet. 1. v. 6.

Vides familiare esse columbæ nidificare in petris, non ut aliæ solent aves, in plantis. & hæc ipsius proprietas apta est ad exprimendum donum Fortitudinis, vi cujus sancti libenter versantur in plagis Christi Crucifixi, qui eos confortat, & ibi suam habent refugium, suam requiem non minus quam in petra firmissima: *Columba mea in foraminibus petrae.* Cant. 2. v. 14. Vides columbam esse timidissimam, etiam præ ceteris avibus: non exponit se periculo, non præfidit, imò ut securam se reddat, etiam longius fugit quam necesse sit, usque ad nubes. & hæc ejus proprietas denique apta est ad exprimendum donum Timoris, vi cujus sancti nunquam de se ipsis confidunt, sunt Zelotypi, sunt circumspecti, & sæpe timent, ubi alii securitatem sibi promittunt. *Verebar omnia opera mea, sciens, quod non parceres delinquenti.* Jobi. 9. v. 28. Proinde tot inter proprias suas dotes haud alia carior esse debet columbæ, quam ista, quæ aliàs ignobilior ceteris videtur, nempe proprietas timendi: quia ista omnes alias servat. v. illi, si hanc non haberet,

nam quâ ratione sese defenderet? *Justi firmamentum ejus formidant.* Pl. 88. Et ita res habet etiam carnis. Inter omnia dona spiritus sancti hoc præcipue ad mortem usque servandum est, castus nimirum Timor. *Serva Timorem Domini, & in illa terasce.* Eccl. 2. v. 6. Hoc amissum etiam cetera perduntur? audis proinde, quomodo velit Dominus, ut omnes se gerant, nempe ut trepidæ columbæ. *Erunt in montibus quasi columbæ in vallum omnes trepidi.* Sicut innocentes sint tot præditi dotibus, quod eximuntur à columbis; hæc ipsa castitas amplius metuendi, quia plurimum ponuntur insidiis orei invidentis, eos persequitur. Tu verò ut timentis forte erubescis de eo, quod eorum omnibus? gloriari potius oportet. *timore DEI sit tibi gloria.* Eccl. vers. 22.

2. Considera, quomodo non magis putent timorem esse solum incipientium, non perfectorum in vita spirituali, sed hoc falsum est. *Erunt in montibus quasi columbæ in vallum omnes trepidi.* Qui consistunt in altissimis jugis perfectionis sublimis perinde habent, quod timeant, ac illi, qui in humis versantur. Columbæ, postquam volatu in montes evaserunt, minus timent, quam cum ambularent in vallibus. Non sic agere justos decet. Tantum illis timendum est in fine, sicut decere fas est, quantum in principio perfectionis. Cum jam in altum evecti præfidunt, crede mihi, pessimum hoc esse signum: nempe quod jam aliquam

de se existimationem conceperint, & ideo multum erit, si eos DEUS non deserat. quia hic facilius tolerat peccatorem humilem, quam justum superbum. Ecce! quot perierunt etiam postquam attigerunt verticem montium. Saul, Salomon, Didimus, Hosius, Origenes, Tertullianus nunquid omnes reputati sunt sancti? cave igitur, ne presumas. Quantum canque in sublimi positus tibi videaris, demisce de te senti. *Noli altum sapere, sed time.* Rom. 11. quia vult Dominus te in alto non timere minus, quam timebas in humili. *Erunt in montibus quasi columba convallium omnes trepidi.* Timor initialis, qui est incipientium, temporis progressu non est perdendus, sed perficiendus, ita, ut non sit minor, sed melior, ut ex initiali fiat castus. id quod continget, si jam non penam consideret, sed culpam tantum. Unde cum dicitur *charitas perfecta foras mittere timorem.* 1. Jo. 4. id intelligi debet de timore penae, qui ipsi adversatur, non de timore culpae. Ceterum in progressu magis quisque timere debet, quam initio Conversionis. uti navis magis timet, cum auro gravis revertitur ex Indis, quam cum vacua exivit portibus Europae. tunc enim magis est obnoxia praedonibus.

3. Considera quosdam sibi persuadete, siquidem timendum est sanctis, illis timendum magis, qui inter homines versantur concionando, confitentes audiendo, consulendo, docendo, quam qui in solitudine inter brachia sacrae contemplationis quiescunt. sed

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

falluntur. *Erunt in montibus quasi columba convallium omnes trepidi.* Etiam justis solitariis timendum est, quemadmodum ceteris, qui versantur in populo. Columbae montium incolae non omni momento timent, ut incolae vallium, quia procul a consortio hominum non tam crebris exponuntur periculis. non sic agere Justis convenit. Et si versentur in montibus, in claustris, in cellis, in cavernis, perpetuo timendum ipsis est, uti his, qui degunt in *meditationis pravae*: quia hostes invisibiles ubique sunt, ubique insidiantur, tenduntque laqueos etsi diversos. Numquid solitarii fuerunt Victorini, Theophyli, Tolomazi, Erones, Jacobi, Guarini, Macarii, & solitarii probatissima vitae. & hi tamen haeserunt in laqueo. Et ideo, si DEi causa in solitudinem concesseris, timendum tibi est, sicut illis, qui propter eundem inter homines versantur. *Erunt in montibus quasi columba convallium omnes trepidi.*

4. Considera, quosdam in ea esse sententia, cum omnibus sanctis timendum sit, tam qui vitam contemplativam, quam qui activam profitentur, saltem illis moderatè esse timendum. sed hoc quoque falsissimum est. *Erunt in montibus quasi columba convallium omnes trepidi.* non ait *Timidi*, sed *Trepidid*, quoniam talis debet esse timor, ut illos denique faciat trepidare. quia valde tremenda sunt Judicia Divina. *Judicia DEI abyssus multa.* an ignoras abyssum etiam visam è fenestra turris securissimae incutere horrorem? cur incutit? fortè quia illic es in periculo cadendi?

Cc

ne-

nequaquam, sed quia apprehendis periculum. Quando lapsus est funestus, irreparabilis, immensus, natura nos vult trepidare etiam ad apprehensionem periculi. Jam verò quod vult natura, id etiam Gratia requirit, imò magis, quia in ordine gratiæ non tam facile solum est imaginarium periculum, ut in ordine naturæ. imò nimium quantum semper nobis imminet. *Ecce! qui serviunt ei, non sunt stabiles, & in Angelis suis reperit pravitatem.* si ita est, habes sanè, cur tremas, & trepides. Timor dum intrus se continet, non est tremor. tunc tremor est, cum foris se ostendat. fac igitur, ut etiam timor tuus appareat, noli erubescere. ostende illum fugiendo procul à pravis occasionibus: ostendit

de abhorrendo à scandalosis conspectis, deponendo visu superbia, qui non est proprius timentis. *lumba, quæ timida est, solet idcirco am semper esse mæsta: non vanè titillat, more aliarum avium, sed quasi dolens sortem suam miseram, & tu facere confuesce. Rursus modicus, fabulæ, facetiæ, sales verum non conveniunt homini nimium timido sed trepido. & eò pertingere debent Iusti omnes moris Divini, ut etiam trepidet*

Erunt in montibus quasi-columba corvallisium omnes trepidi.

* * *

XVII.

Obsecro, ut dignè ambuletis vocatione, quæ vocati estis, cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientiâ supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem spiritûs in vinculo pacis. Eph. 4. v. 1.

1. Considera, cum Dominus per linguam tanti sui Ministri, quantus est Apostolus, rem aliquam non solum petit, sed obsecrat, sed obtestatur, rem esse oportere maximè necessariam. audi, ut loquatur: *Obsecro, an nescis? cû obsecrationib⁹ loquitur pauper.* Prov. 18. Pauperes sunt, qui petunt modo tam humili, qui supplicat, qui obtestatur: Dominus summæ Majestatis quando unquam eò se demittet? &

tamen Dominus tuus usque ad quasi vilescit, ut dicat: *Obsecro.* Signum ergo est illum vehementer cupere obtinere, quod petit. & quid te petit? ut noveris in pace vivere. *Obsecro &c.*

2. Considera, cum Dominus in loco aliud non petat, quàm ut vivas in pace, videri posse, satis longè hoc peti, cum inde orditur, ut dignè ambules vocatione tuâ, sed non est ita. quod